

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی قزوین

معاونت پژوهشی دانشکده بهداشت

کمیته تحقیقات دانشجویی

عنوان

بررسی ارتباط میان فعالیت فیزیکی بیماران سرپایی مبتلا به COPD با عملکرد ریه آنها طی سال
های ۱۳۹۸-۱۳۹۶

استاد راهنما

دکتر سیما رفیعی

مجری

زهرا نجاتی فر

سال ۹۸

چکیده

مقدمه و هدف: کاهش موارد بستری بیمارستانی در نتیجه عود بیماری نارسایی قلبی ریوی هدف اصلی در فرایند موثر مدیریت بیماری محسوب می شود. هدف مطالعه حاضر بررسی ارتباط میان سطح فعالیت فیزیکی در این گروه از بیماران و تاثیر آن بر وضعیت عود بیماری در مبتلایان مراجعه کننده به مرکز فوق تخصصی سرپایی ریه شهر قزوین بوده است.

روش اجرا: مطالعه حاضر از نوه آینده نگر بوده است که در بین ۱۵۰ نفر از مبتلایان به بیماری نارسایی قلبی ریوی شهر قزوین انجام شد. در شروع مطالعه، افراد مورد پژوهش از حیث وضعیت کارکرد ریه مورد بررسی قرار گرفتند و به مدت یکسال پیگیری شدند تا شاخص های مربوط به وضعیت بالینی آنها در این بازه زمانی مورد رسیدگی قرار گیرد. به منظور مقایسه سطح فعالیت فیزیکی بیماران در گروه های مختلف از حیث شاخص GOLD، از آزمون های آماری کای اسکور و فیشر استفاده گردید. به علاوه از آزمون رگرسیون چند متغیره برای بررسی تاثیر متغیرهای مستقل بر متغیر پاسخ در پژوهش استفاده شد.

یافته ها: نتایج مطالعه نشان داد که افراد با وضعیت وخیم بیماری ۴,۲۱ برابر سایرین احتمال بستری بیمارستانی داشته اند، بعلاوه احتمال بستری شدن در بین افرادی که در حال حاضر به مصرف سیگار مشغول هستند ۳ برابر بیماران غیر سیگاری بوده است. سابقه بستری بیمارستانی به سبب بیماری COPD یک سال قبل از شرکت در مطالعه نیز عامل موثر دیگری بود که ۲۱٪ احتمال بستری بیمارستانی در طول یکسال پیگیری را افزایش می داد. در مدل رگرسیون چند متغیره، یافته ها نشان داد که بیماران با سطح فعالیت فیزیکی متوسط احتمال کمتری برای بستری بیمارستانی نسبت به بیماران با سطح فعالیت فیزیکی خیلی محدود داشته اند.

نتیجه گیری: به منظور کاهش خطر بستری بیمارستانی در میان بیماران مبتلا به COPD، پیشنهاد می شود که بیماران حد متعادلی از فعالیت فیزیکی را در برنامه مراقبتی خود داشته باشند.

واژگان کلیدی: فعالیت فیزیکی، مبتلایان به نارسایی قلبی ریوی، بستری بیمارستانی، عود بیماری.